

Modsætningsforhold til Stede. Saa snart Talen er om militære Bevillinger, kan man ikke faa Penge nok, da rulle Millionerne saa stærkt, som det paa nogen Maade er muligt, men naar Talen er om denne Sag, vise de Herrer sig fra den modsatte Side, saa Modsætningsforholdet er tilvisse til Stede. Dernæst forstod det ærede Medlem ikke, at jeg allerede spekulerede i at skaffe Staten forøgede Toldindtægter gennem disse Husmandsbrug, men jeg synes dog, at Sagen er ganske soleklar. Saa længe vi have den bestaaende Skattefordeling, som vi have, saa længe vi have de uretfærdige Toldskatter i det Omfang, vi have, er det jo dog givet, at hvis vi skaffe disse Folk bedre Kaar, end de i Øjeblikket have, højne og styrke vi deres Købeevne, og derigennem skaffe vi selvfølgelig ogsaa Staten Indtægter; det tror jeg ikke kan bortforklares eller misforstaas, saaledes maa Forholdet være. Derfor var det, jeg gjorde opmærksom paa, at Staten vilde have økonomisk Fordel, naar vi gik til dette Spørgsmaals Løsning, idet man vilde højne og styrke Købeevnen hos den fattigste Del af Befolkningen, og derigennem, saa længe de uretfærdige Toldskatter bevares, ogsaa forøge Statens Indtægter. Jeg tror, at det ærede Medlem vil være nødt til at være enig med mig deri. Jeg nærer stor Beundring og Højagtelse for det ærede Medlem og er jo enig med ham i det store Toldspørgsmaal; men saa længe de nuværende Forhold bestaa, tror jeg nok, at min Udtalelse er fuldstændig berettiget.

Berntsen: Da der er saa god Enighed om denne Sag, som Forhandlingerne noksom have vist, havde jeg ikke tænkt, at jeg anden Gang skulde have bedt om Ordet og opholdt det høje Tings Tid. Men der er jo et gammelt Ordsprog, der siger, at ingen har Fred længere, end hans Nabo vil. Over for det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen), der tog mig det meget ilde op, at jeg gav ham Anledning til at rette en Fortalelse, som han fremkom med i Gaar, skal jeg sige, at „Utak er Verdens Løn“, siger et gammelt Ord. I Stedet for at takke mig; fordi jeg gav ham denne Anledning, ripper han op i en Fortalelse, som jeg for et Par Aar siden fremkom med her i Salen, men som jeg straks rettede. Det ærede Medlem er derfor ikke berettiget til at tillægge mig saa malabariske Anskuelser som dem, han før tillagde mig; thi dem vedkender jeg mig ikke. Det plejer ikke at være fair her, naar man har rettet en Fejltagelse, da at lægge den til Grund for ens Menin-

ger. — Til det ærede Medlem for Lyngby (Colding) skal jeg sige, at naar det ærede Medlem, idet han bebrejdede mig, at jeg i Dag har udtalt, at Millionerne rullede til Fæstningsanlæg, vilde give det Udseende af, at jeg maatte have sigtet til de Millioner, der siden Forliget ere rullede fra Militærvæsenet til civile Foranstaltninger, passer det ikke med det ærede Medlems i øvrigt hurtige Opfattelse. Det ærede Medlem maa vide, at jeg sigtede til det, der var sket forud for Forliget, hvor mange Millioner, endogsaa uden Rigsdagens Billigelse, rullede til militære Foranstaltninger. — Jeg skal endelig gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Ringsted (Zahle). Han havde, saa vidt jeg kunde høre paa ham, slet ikke ønsket at tage Ordet om denne Sag, men angav, at hans Motiv hertil var det at ville gøre nogle komplimenterende Bemærkninger til mig og mine Meningsfæller for den Udvikling, der var foregaaet med os. Jeg maa jo mindes det gamle Ord: Gud bevare mig for mine Venner, mine Fjender kan jeg sagtens klare mig for. Jeg føler jo nok, at det ærede Medlems Maade at komplimentere paa ikke var saa velment, som den skulde have Udseende af. Det ærede Medlem mente nemlig, at der hos mig og mine Meningsfæller var sket en gradvis Udvikling siden i Fjor; men deri tager det ærede Medlem fuldstændig fejl. Det Standpunkt, jeg i Fjor indtog over for denne Sag, er det samme, jeg indtager i Aar, og det var det Standpunkt, som det ærede Medlems Meningsfæller til sidst enedes med mine Meningsfæller om i Udvalget. Der er alt-saa ikke sket nogen Forandring i vort Standpunkt i saa Henseende. Det ærede Medlem mente, at vi havde forladt Tanken om Havelodderne. Dem talte vi ikke om nu, men derimod om at skaffe større Jordlodder til Husmænd i Henhold til den foreliggende Sag; men der er jo Forskel paa de to Ting, det ene afhænger ikke absolut af det andet. Der er ingen af os, der har opgivet Tanken om Havelodderne, fordi vi ville være med til at gennemføre en Foranstaltning som denne. Naar det ærede Medlem mente, at det var først senere, at vi vare komne ind paa Tanken om at skaffe større Huslodder til Landarbejderne, røber det ærede Medlem derved, at han ikke er fulgt med, hvad der er foretaget i denne Sag. Det ærede Medlem maa have været beskæftiget andetsteds; thi ellers maatte han have vidst, at det er det Parti, hvortil jeg hører, der har foranlediget Nedsættelsen af en Landbokommission til at